

“Hozana! Övgüler olsun Rab'bin adıyla gelene”

Kutsal Liturji'nin başlangıcından, "Peder'in, Oğul'un ve Kutsal Ruh'un krallığı şimdi ve dâima ve ebetler ebedince mübârektir..." ile sonuna kadar, "Şimdiden ebede kadar, Rab'bin adı mübârek olsun...." tüm Ortodoks ibadeti yelpazesinin tek bir anahtar unsurda yer aldığını görebiliriz: Üçlü Birlik Tanrısının ihtişamı ve övgüsü (şükür duası). Anafora Duasının ortasında¹, Kutsal Yazılardan alınmış iki bölümden oluşan muhteşem bir zafer ilahisi terennüm edilir. Bu birleşmiş bölümlerin ilki, Peygamber Yeşaya'nın gökyüzünde söylendiğini duyduğu Melekler ilahisidir: "Kutsal, kutsal, kutsal, Her Şeye Egemen Tanrı'dır; bütün dünya O'nun ihtişamıyla doludur" (Yeşaya 6:3). İkinci bölüm ise, bugünkü İncil okumasında Rab'bin Yerusolim'e girişinde çocukların ağzından duyduğumuz «Hozana! Rab'bin adıyla gelene, İsrail'in Kralına övgüler olsun!» ilahisidir. (Yuhanna 12:13)

Tanrı'ya şükür duası sunan sadece insanlık ve melekler değildir, tüm yaratılış bu övgüyü Rab'be sunar. Mezmur yazarının sözleriyle, "Ey güneş, ay, O'na övgüler sunun, Övgüler sunun O'na, ey ışıldayan bütün yıldızlar" (Mezmur 148: 3) "Tanrı'ya şükürler olsun ... dağlar ve tüm tepeler, verimli ağaçlar ve tüm sedirler, vahşi hayvanlar ve tüm sığırlar, sürünen şeyler ve uçan kuşlar" (9-10 ayetler). Kısacası, yeryüzünde hareket eden veya onu süsleyen her şey! Mezmur 102 [103] 'de Mezmur yazarı, ruhuna "Rab'bi kutsa ey ruhum ve size sunduğu tüm mükafatlarını unutma" çağrısında bulunur (ayet 2). Mezmur 103'te [104] ayrıca "Rab'bin ihtişamı sonsuza dek olsun" (31. ayet) "Tüm hayatım boyunca Rab'be izzet şarkıları söyleyeceğim" (ayet 33) diye yazılmıştır.

İnsanın doğal hali, Yaraticısını yücelten, Tanrı'ya yönelmiş olandır. Bize varoluş ve yaşam veren ve hayatta kalmamız için uygun koşulları sağlayan Tanrı'dır. İnsanlığı, bedeni ve ölümsüz ruhu ile yarattıklarının en mükemmeli olacak şekilde yaratan Allah'tır. O'nun iradesiyle, O'nun gibi olmak ve O'nun krallığının sevincinde sonsuza dek O'nunla yaşamak için gereken her şeyle yaratıldık. Sevgisinin en büyük kanıtı, yeryüzüne inen ve çarmıhtaki çileler ve ölümü kendi rızasıyla kabul ederek dünyaya kurtuluş getiren Tanrı'nın Oğlu Mesih'tedir!

Bunu akılda tutarak, herhangi birinin (özellikle imanla kutsanmış Ortodoks Hıristiyanların) Tanrı'yı övmemesi nasıl mümkün olabilir? Bu nedenle şükür duası, yalnızca ortak ibadetlerin değil, aynı zamanda özel duaların da temel özelliğidir. Dindar Ortodokslar kişisel dua kurallarına Tanrı'ya övgü ile başlar ve son verirler. Bu yalnızca belirli zamanlarda değil, gün boyunca, "her durumda ve

¹ Anafora: Kutsal Ruhun inişiyle, sunulan ekmek ve şarabın Rab'bin Bedenine ve Kanına dönüşmesi.

saatte" yapılmalıdır. Bu birkaç kelime ile yapılabilir: "Tanrı'ya hamdolsun." diyerek.

Aynaoroz'da yaşamış olan Aziz Paisios bu tavsiyeyi verirdi. "Tanrı'ya hamdolsun" duası asla dudaklarınızdan çıkmasın. Kendi adıma, acı çektiğimde, "Tanrı'ya hamdolsun" duasını bir ağrı hâpı olarak kullanıyorum; başka hiçbir şey beni rahatlatmaz. "Tanrı'ya hamdolsun" duası "Rab İsa Mesih bana merhamet eyle" kısa duadan bile daha üstündür. Bu hayatta cenneti deneyimlemek istiyorsanız, Tanrı'nın size verdiği büyük nimete bir bakın ve "Tanrı'ya şükür hamdolsun" demeye başlayın. Tanrı'yı yüceltin! Biri bu şekilde dua ettiğinde, Tanrı ona yardım eder. Bunun nedeni, alçakgönüllü minnettarlık mücadelesinin Tanrı'nın Rahmetini çekmesi ve Cennetin gücünü bir kişinin yardımına getirmesidir.

Pisidia Metropoliti Sotirios